Ballerup Lærerforening
Danmarks Lærerforening - kreds 21

Ballerup, den 9. september 2019

Ballerup Kommune
Att: Økonomiudvalget & Kommunalbestyrelsen

Høringssvar vedrørende 'Budget 2020 - specialområderne'

Tak for det tilsendte materiale, som vi har gennemlæst med interesse og betydelig bekymring.

Vi anerkender i al væsentlighed, at kommunalbestyrelsen er nødt til at handle på udviklingen. Samtidig begræder vi, at det kommunaløkonomiske råderum er i en sådan forfatning, at det i urimelig høj grad dikterer de undervisningstilbud, som kommunen kan tilbyde borgerne.

Sagen er jo den, at der - især siden Ballerup Kommune overtog ansvaret for den vidtgående specialundervisning af børn i forbindelse med kommunalreformen i 2007 - har ligget et fortsat pres på skolevæsenet og lærerne. Et pres som udspringer af, at mange børn reelt modtager eller visiteres til undervisningstilbud, hvor lærerne ikke har de fornødne specialpædagogiske forudsætninger for eller rammer til at understøtte børnenes specifikke faglige og personlige udvikling - hvad enten vi taler almen- eller specialundervisningsområdet.

Der har med andre ord i alt for lang tid været tale om kronisk utilstrækkelige rammer for en reel inklusion, og de nærværende forslag giver desværre ikke umiddelbart større håb for fremtiden.

Vi har valgt at kommentere de konkrete forslag herunder og henviser i øvrigt til vores høringssvar fra den 20. september.

Ad. BSU-04, 'Ophør af Edison-projektet':
Vi ønsker at fremføre en supplerende bemærkning til vores første svar: Vi er gennemgående af den opfattelse, at projekter og andet "flødeskum" må skæres fra før funktioner, der mere direkte støtter op om kerneopgaven. Vores tidligere svar skal således ses i dette lys.

Ad. BSU-10, 'Flytning af børn fra Kasperskolen til gruppeordninger/andre tilbud':
Vi indtager den principielle position, at det altid må være den faglige vurdering, der går forud for økonomiske hensyn.

Med det in mente deler vi imidlertid den vurdering, at kommunen fremadrettet bør arbejde for, at en forholdsmæssigt større andel af de elever, som har brug for vidtgående specialundervisning, visiteres til pladser i gruppeordninger og andre specialtilbud, da de dels er placeret tættere på almenmiljøet, dels har en lavere takst end specialskolerne, hvorfor økonomien vil række længere.

En naturligvis konsekvens af den visitationsændring må være, at der til- eller ombygges i de nuværende gruppeordninger, hvilket vi forventer, at kommunen har medtænkt i planen.

Vi vil gerne understrege, at der bør være tale om en fremadrettet justering af visitationspraksissen, da vi ikke mener, at man - med henvisning til økonomi - kan flytte rundt på elever og familier, som altovervejende oplever at være "rigtigt placeret". Det giver os samtidig anledning til at problematisere skrivebordsstrategien "tilbageslusning til almenmiljøet", der efter vores oplysninger ikke virker, hvilket formentlig skyldes, at strategien overvejende er i direkte modstrid med de fagprofessionelles vurdering og den konkrete families ønske.

Spørgsmålet er fortsat i hvilket omfang det kan accepteres, at børnene - for at kunne inkluderes i livet efter skolelivet - må tage en umiddelbar omvej via specialiserede tilbud? Hvad dækker formuleringen "alle" i børne- og ungestrategien egentlig over? Arbejdes der fortsat ud fra en målsætning om, at mindst 96 % skal inkluderes i almenmiljøet? Forestiller kommunen sig reelt, at alle børn med den fornødne hjælp - hvordan det så ellers afdækkes - vil profitere af et skoletilbud i almenskolen? Det kan af og til fremstå, som om kommunen mener, at børn med særlige behov kan "helbredes" med den "rigtige" indsats.

Skal vi for alvor tro på den ambition, der er indeholdt i børne- og ungestrategien, er vi nødt til at have vished for, at der tilvejebringes de fornødne ressourcer til at iværksætte de påkrævede, forebyggende initiativer i almenundervisningen og til løbende at etablere støtteforanstaltninger om nødvendigt. Det medvirker den nuværende ressourcetildelingsmodel til, men vi skal videre endnu - og det må meget gerne betyde, at der ansættes flere lærere i skolevæsenet med specialundervisningskompetencer, fx til co-teaching på almenskolerne.

Alt for mange lærere føler sig udslidte og utilstrækkelige, fordi der mangler hænder til at løfte de mange opgaver, hvilket er oprørende og bedrøveligt for elevernes undervisning.

Ad. BSU-11, 'Flytning af 10. klasses børn fra Kasperskolen til STU/FGU/NEXT (…)':
Det er vores vurdering, at et tættere samarbejde med og en eventuel tilknytning til eksempelvis NEXT kan være fornuftigt.

Ad. BSU-12, 'Tilpasning af lærer- og pædagogressourcer på Kasperskole (…)':
Vi er imod forslaget, som, vi mener, er en forkert vej at gå.

Vi anbefaler i stedet, at kommunen udnytter potentialet i, at vi har nogle kommunale flagskibe på specialundervisningsområdet. Det er uforståeligt for os, at kommunen ikke gør mere for at understøtte og udvikle de tilbud, som findes inden for kommunegrænsen.

Det er ikke problematisk at arbejde for, at flere elever fastholdes i almenmiljøet, samtidig med at kommunen udtrykker stolthed over at have stærkt specialiserede og anerkendte undervisningsinstitutioner.

Vi mener, at kommunen burde udnytte og profilere sig mere på, at vi har ekspertviden og bistand lige ved hånden: Kasperskolen, Ordblindeinstituttet, UUC Maglemosen og gruppeordningerne. Men det forudsætter, at vi bliver langt bedre til at samarbejde og skabe synergi mellem almen- og specialområdet. I den forbindelse bør kommunen yderligere understøtte, at der etableres tilbud i spændet mellem almen- og specialtilbud for at holde de elever, som i en kortere eller længere periode har brug for specialiseret undervisning, tættere på almenmiljøet.

Ad. BSU-20, 'Øget brug af familiehusets ydelser':
Det er svært at gennemskue forslagets faktiske konsekvenser, men hvis det medfører opgaveglidning til skolerne og en dårligere mulighed for at arbejde helhedsorienteret med familierne, er vi imod.

De overvejelser, der handler om at justere ledelsesstrukturer, ser vi derimod nogle fornuftige rationaler i.

Vi har mange gange tidligere udtalt os om inklusion og specialundervisningsområdet, hvorfor vi i øvrigt henviser til vores tidligere anbefalinger.

Til slut vil vi genfremføre vores tilfredshed med, at der pt. pågår et lovende arbejde i en arbejdsgruppe mellem C-SIK og C-BUR, der tjener som et eksemplarisk eksempel på en måde at forfølge den fælles ambition om at samarbejde på tværs af centre, afsnit, funktioner, fagligheder og positioner. Vi håber, at dette samarbejde kan videreføres i én eller anden form og måske ligefrem institutionaliseres som en måde at vedligeholde det tværfaglige samarbejde om og ansvar for børne- og ungestrategien fremadrettet.

Med bekymret budgethilsen

Ballerup Lærerforenings Styrelse
Kasper Mortensen & Morten Refskov